

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4338

гр. София, 10.06.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12
състав**, в закрито заседание на 10.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

като разгледа дело номер **1035** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

По делото е постъпила молба от жалбоподателя, с която твърди допусната грешка от съда при указанията за доказателствената тежест на жалбоподателя, съгласно определение на съда, постановено в съдебно заседание от 03.06.2019г. относно приложимостта на чл.124, ал.2 ДОПК към установените задължения с процесния ревизионен акт, предмет на оспорване по делото.

Съгласно жалбата по делото, РА № Р-22221717006965-091-001/29.08.2018г. се оспорва в частта, в която е "изменен и са установени задължения по ЗДДФЛ". и конкретно относно следното:

1. За периода 01.01.2011 г.-31.12.2011 г.

Неправилно, ревизиращият екип е приел, че сумата в размер на 78 080 лв. с източник Р. Х. С.А., П., представлява „недекларирани получени доходи от друг източник по чл. 35, т.6 от ЗДДФЛ". Съгласно декларираното от ревизираното лице, тази сума представлява дивидент и за нея е начислен и платен данък в размер на 5 %.

За доказване на твърдяното обстоятелство, сме представили документи за притежаваните от Ж. Ф. акции в капитала на Р. Х. С.А., П..

Допълнително към възражението срещу доклада представихме S.- 2 бр. за получените суми от 07.03.2011 г. и от 18.04.2011 г. В банковите документи недвусмислено е посочено основанието за превода - „дивидент". Представихме също: Решение на Президента на Р. Х. С.А., П. от 11.01.2011 г. относно възможността да бъдат разпределени дивиденти на акционерите в размер, съгласно решението на акционерите, и Протокол от общото събрание на акционерите от 17.01.2011 г. за разпределение на дивидентите.

Данъкът за разпределените на 07.03.2011 г. и 18.04.2011 г. дивиденти (40 000 евро, равняващи се на 78 233,20 лева по фиксинга на БНБ за 1€ = 1,95583 лева) е сума в размер на 3 911,66 лева, платен по сметка на ТД на НАП - BG 59BU1B98888193944600 в С. АД на 19.07.2011 г., в подкрепа на което се прилага вносна бележка за плащане

към бюджета – с жалбата до съда. От страна на данъчните органи не били поискани никакви други документи и по никакъв начин не било указано, че изискуемите по закон документи са недостатъчни.

2. За периода 01.01.2014 г. - 31.12.2014 г. са изложени идентични съображения:

Също се твърди, че неправилно сумата в размер на 12 615,10 лв. с източник Р. Х. С.А., П., представлява „недекларирани получени доходи от друг източник по чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ“, декларирана като дивидент и за нея е начислен и платен данък в размер на 5 %, за доказване на което са представени документи за притежаваните от Ж. Ф. акции в капитала на Р. Х., към момента на разпределяне на дивидента и допълнително S. - 2 бр. за получените суми. В банковите документи недвусмислено било посочено основанието за превода- „дивидент“. Идентично са представени решение на президента и протокол от общото събрание на същото дружество от 2014г. По фактите конкретно е изложено също, че:

- на 15.05.2014 г. е изплатен дивидент в размер на 3 050,00 евро, равняващи се на 5 965,28 лева, размерът на окончателния данък - 5 % върху същата сума е 298,26 лева. \, който е посочен в Декларация по чл.55 от ЗДДФЛ, с Вх. № 22000143767074 от 17.07.2014 г. и в ГДД, Приложение № 8, с Вх. № 2217110056783 от 30.04.2018 г. Данъкът бил платен по сметка на ТД на НАП -[банкова сметка] в С. АД, на 17.07.2014 г. Към жалбата до съда се представя заверено копие на Вносна бележка за плащане към бюджета и Справка от Информационната система на НАП за постъпилата сума.

- на 28.10.2014 г. е изплатен дивидент в размер на 3 400,00 евро, равняващи се на 6 649,83 лева, а размерът на окончателния данък - 5 % е 332,49 лева, който данък бил деклариран с декларация по член 55 от ЗДДФЛ, с Вх. № 22000143767074 от 17.07.2014 г. и в ГДД, Приложение №8, с Вх. № 2217110056783 от 30.04.2018 г. Данъкът бил платен по същата сметка, а сумата, вписана в приложено платежно нареждане от 04.05.2015 г. към ТД на НАП е в размер 1 142,49 лева и е формирана от сбор на данък в размер 810,00 лева, деклариран в Приложение № 4 на ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ за 2014 г. и данък в размер 332,49 лева, деклариран в Приложение № 8, част III на ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ.

Действително, както се твърди в процесуалната молба от адв. Г. Й., чл122-124 ДОПК не е приложен при облагането на посочените доходи от жалбоподателя, а също е и неприложим към облагането на посочените суми, квалифицирани като доходи по чл.35, т.6 ЗДДЛ за 2011 и 2014г., има и формирана съдебна практика по този въпрос, в ЗДДФЛ не съществува паралелна разпоредба, както посочените по ДОПК.

Предвид на горното, съдът следва да измени протоколното си определение от 03.06.2019г., в частта за доклада на съда относно допълнителните указания по тежестта на доказване, като остават тези, посочени в определението на съда от 22.04.2019г., с оглед на което и на основание чл.253 ГПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ протоколното си определение от 03.06.2019г. в частта за указанията към жалбоподателя по тежестта на доказване във връзка с чл.122-124 ДОПК, като вместо него:

УКАЗВА на жалбоподателя, че тежестта на доказване е съгласно посочената от съда в определението му от 22.04.2019г.

ДА СЕ ПРЕДОСТАВИ достъп до делото на назначеното вещо лице М. Н. - Г., предвид постъпване по делото на документ за депозит.

Определението не подлежи на оспорване, преписи да се връчат на страните.

Съдия: